

Práce představuje Karla Plíhala jako představitele svébytného typu společensky neangažovaného folkového písničkáře, jehož poetika je založena především na hravosti. Písňový text Karla Plíhala je rozebírán v kontextu požadavků, které na text klade zpívaná poezie. Proto jsou v práci vylíčeny základní obecné charakteristiky písňového textu. Písňový text klade zvýšený důraz na pravidelnost formy i metra, preferuje melodické uspořádání hlásek, přirozený jazyk, včetně přirozeného rozložení slovních přízvuků, které výrazně ovlivňuje srozumitelnost textu. Písňový text nemusí splňovat veškeré požadavky psané poezie, zejména z hlediska sémantického zatížení. Významově plytké texty ovšem nejsou jeho cílem. Hlavním specifikem písňového textu je to, že tvoří složku písně, a proto není v psané podobě úplný. Rozebírat a hodnotit by se měl ve svém spojení s hudbou. Hudba písňový text dále rozvíjí.